

IDIILI BLAU

LEMA: *Es un cas grós,
espantós, horrorós, es-
garrifós y molt blavós.*

En el cel blau—penjant d'un clau
s'hi veu la lluna;
y més ensá,—del campaná
baixa la una.
Tot es quietut;—ni un geperut
pel carrer passa;
y en el cel blau,—penjant del clau,
riu la *carassa*,
Tot d'un plegat—la claretat
com plata falsa
sembla un'afrau,—de color blau
que del llit s'alsa.
Ni una remor;—tot es tristor;
tot fa feresá;
la dolsa pau—d'aquell cel blau
dóna tristesa.
Passan llumets,—com fochs—follets,
que van y venen.
S'ouhen grans crits,—ays, molt sentits,
que no s'entenén;
Els porticons,—d'alguns balcons,
s'obren ab pausa;
s'hi veuhen ulls,—que d'aquells *trulls*
buscan la causa;
Y en el cel blau,—com un babau
que fa ganyotas,
la lluna riu,—y prop del riu
cantan granotas; (1)
Perque ella ho veu—lo que á son peu
mou tanta gresca;
més, desde'l clau—d'aquell cel blau
js'ho pren tan fresca!

¡Quina remonina
corren
la dolsa pau—cel
ha anats:
Surt molta gava
hont hbari
també ha pastori
civil de
D'aquell cel bols
reyna ya
ja se n'ha anaa to
encare
Y la quietut—Cu-
fugint,
sens di'adeusiel c
ni á la sa;
deixant abaixaba
dels quillo
tot son gransills
¡ni fetsillo!
Tot d'un plega e
un qu'ella
pregunta'l qu'gu
dels dei;
Tots restan mma
tothomata;
y apoch, apoch fei
tothomata;
Y els crits d'hue
més viuixe
semblan els cris e
dels quixe.
Y en el cel blajan
la lluna,
puig desde'lla be
ha vist bsa
.....
—Are va be,—bar